

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.5.2010
COM(2010)273 final

2010/0147 (COD)

Propunere de

**REGULAMENT (UE) NR. .../... AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

**de punere în aplicare a articolului 10 din Protocolul ONU privind armele de foc și de
stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru armele
de foc, piesele, elementele și muniția pentru acestea**

SEC(2010)663
SEC(2010)662

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În special, Uniunea trebuie să ia măsuri pentru a încheia procesul de transpunere în legislația Uniunii (în trecut: legislația comunitară¹) a dispozițiilor *Protocolului împotriva fabricării și traficului ilicit cu arme de foc, cu piese, elemente și muniție pentru acestea*² anexat *Convenției Organizației Națiunilor Unite de combatere a criminalității organizate transnaționale*, denumit în continuare „Protocolul ONU privind armele de foc” sau „UNFP”.

În comunicarea sa din 18 iulie 2005 privind măsurile pentru a asigura o securitate sporită în domeniul explozivilor, detonatoarelor, echipamentelor pentru fabricarea de bombe și armelor de foc³, Comisia a susținut necesitatea și și-a declarat intenția de a pune în aplicare articolul 10 din UNFP în cadrul lucrărilor generale de transpunere⁴ care ar permite Comisiei să-și respecte obligația de a înainta o propunere pentru încheierea UNFP în numele Uniunii, acest lucru reprezentând unul dintre principalele obiective ale politicii actuale a Comisiei în domeniul armelor de foc.

Prezenta propunere legislativă urmărește finalizarea acestor lucrări prin transpunerea dispozițiilor relevante de la articolul 10 din UNFP privind „*cerințele generale în ceea ce privește sistemele de acordare a licențelor și a autorizațiilor pentru export, import și tranzit*”.

• Contextul general

În conformitate cu autorizația acordată de către Consiliu, Comisia a negociat, în numele Comunității Europene, articolele din UNFP care țin de competența Comunității și, ulterior, a semnat protocolul în numele Comunității Europene la data de 16 ianuarie 2002⁵.

Planul de acțiune al Consiliului și al Comisiei de punere în aplicare a Programului de la Haga privind consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană⁶ a inclus printre acțiunile sale o propunere privind încheierea – în numele Comunității Europene – a Protocolului ONU privind armele de foc. Documentul care i-a succedat, Programul de la Stockholm privind *o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora*⁷ a evidențiat traficul cu arme ca una dintre activitățile ilegale care continuă să

¹ Atunci când se face o referire istorică la „Comunitatea Europeană”, trebuie știut că Uniunea Europeană a înlocuit Comunitatea Europeană și a succedat acesteia la data intrării în vigoare a „Tratatului de la Lisabona”, la 1 decembrie 2009, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (JO C115 din 9 mai 2008, p. 13).

² http://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-12-c&chapter=18&lang=en

³ COM(2005) 329 final.

⁴ Lucrări care au inclus actualizarea Directivei 91/477/CEE privind controlul achiziționării și deținerii de arme pe teritoriul UE, modificată de Directiva 2008/51/CE, abordând alte părți ale UNFP din perspectiva pieței interne.

⁵ Decizia 2001/748/CE a Consiliului din 16 octombrie 2001 (JO L 280 din 24 octombrie 2001).

⁶ JO C 198, 12.8.2005, punctul 4.2, Ordinea juridică internațională (o), p. 20.

⁷ Documentul 17024/09 al Consiliului UE, CO EUR-PREP 3 JAI 896 POLGEN 229 din 2 decembrie 2009.

reprezintă o provocare pentru securitatea internă a UE și a reafirmat că Uniunea ar trebui să continue să promoveze ratificarea convențiilor internaționale (și a protocoalelor acestora), în special a celor elaborate sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)⁸ furnizează temeiul juridic pentru propunerea avută în vedere (politica comercială comună, competență exclusivă a Uniunii conform articolului 3 din TFUE, pe care se bazează dispozițiile articolului 10 din UNFP). Propunerea se aplică numai armelor de foc pentru uz civil, pieselor, elementelor esențiale și muniției pentru acestea, neaplicându-se armelor de foc care sunt destinate în mod specific uzului militar. În conformitate cu articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politica comercială comună ar trebui să se bazeze pe principii uniforme, *inter alia* în ceea ce privește exporturile. Este necesar, prin urmare, să se stabilească un regim comun aplicabil exporturilor din Uniune.

Prezenta propunere vizează exclusiv comerțul/transferul de arme de foc către țări terțe și, prin urmare, nu se aplică transferurilor intracomunitare de arme de foc, piese, elemente esențiale și muniție pentru acestea.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Nu există dispoziții ale UE în domeniul propunerii (politica comercială comună)⁹.

- **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Încheierea UNFP de către Uniunea Europeană este în curs și reprezintă un angajament internațional pentru UE. Acțiunea este în spiritul actualei politici a UE privind măsurile de combatere a criminalității transnaționale, intensificarea luptei împotriva traficului ilegal de arme de foc – inclusiv controlul și urmărirea exporturilor – precum și măsurile care au ca scop reducerea proliferării și a răspândirii armelor de calibru mic în lume.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

Metodele de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

Părțile interesate au fost consultate prin intermediul unor chestionare și invitații la reuniuni adresate statelor membre și părților interesate din sectorul privat (reprezentanți ai asociațiilor de producători de arme de foc și muniție pentru uz civil, comercianți de arme pentru uz civil, vânzători, colecționari, ONG-uri, instituții de cercetare etc.), prin crearea unui cont de poștă electronică dedicat (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu) pentru consultarea permanentă și printr-un studiu extern pentru sprijinirea pregătirii evaluării impactului. În plus, a fost constituit un grup „interservicii” în cadrul Comisiei.

⁸ JO C115 din 9 mai 2008, p. 47.

⁹ Din perspectiva pieței interne, Directiva 91/477 este aplicabilă transferurilor în interiorul UE (a se vedea de asemenea nota de subsol 4).

Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Statele membre și ONG-urile au convenit că punerea în aplicare a articolului 10 ar fi utilă pentru prevenirea deturnării armelor de foc de pe piața legală pe piața ilegală. Partenerii din sectorul privat au argumentat că statele membre aveau deja reglementări stricte care vizau acest aspect și și-au manifestat preocuparea față de posibilele consecințe negative pentru întreprinderile mici și mijlocii. Mulți parteneri din sectorul privat și-au manifestat preocuparea în special pentru faptul că măsurile tranzitorii și posibila lipsă de cooperare a unui stat de tranzit ar putea încetini toate procedurile. Toți partenerii din sectorul privat au fost de părere că ar trebui să se utilizeze procedurile simplificate pentru exportul sau importul temporar de arme de foc. Nu a existat un consens cu privire la activitățile cărora ar trebui să se aplice procedurile simplificate. Conform unora dintre statele membre și ONG-uri, procedurile simplificate ar trebui să fie limitate la vânțatori și la practicanții tirului sportiv (în timp ce UNFP ia în considerare și alte activități, cum ar fi expunerea și reparațiile). Autorizațiile pentru transferuri multiple și durata maximă pentru procesarea cererilor de acordare a licențelor au fost considerate ca avantaje de către partenerii din sectorul privat și ONG-uri.

Comisia a analizat opiniile exprimate de către partenerii din sectoarele public și privat. Această propunere este concepută pentru a conduce la atingerea unui grad mai mare de securitate/eficacitate și eficiență. Combinarea celor două aspecte este bazată de asemenea pe rezultatele consultărilor cu partenerii.

• **Obținerea și utilizarea expertizei**

Domenii științifice/de expertiză vizate

Articolul 10 din Protocolul ONU privind armele de foc face parte dintr-un instrument internațional ale cărui dispoziții au fost aprobate în prealabil de către Comunitate în momentul negocierilor și, într-o etapă ulterioară, prin semnarea protocolului.

Metodologia utilizată

Chestionar adresat statelor membre și partenerilor din sectorul privat, precum și ONG-urilor, două reuniuni separate cu reprezentanți ai statelor membre și parteneri din sectorul privat, chestionare referitoare la un studiu extern, crearea unui cont de poștă electronică dedicat (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu) pentru consultare permanentă.

Principalele organizații consultate/principalii experți consultați

Chestionarul și invitațiile la reuniuni au fost transmise autorităților naționale competente, reprezentanților asociațiilor europene ale producătorilor de arme de foc și muniție pentru uz civil, părților implicate în comerțul cu arme pentru uz civil, vânțatorilor, colecționarilor, ONG-urilor, instituțiilor de cercetare și altor asociații europene (camere de comerț, asociații sectoriale, asociații ale artizanilor, asociații ale întreprinderilor mici și mijlocii).

Sinteza avizelor primite și luate în considerare

Pe lângă cele raportate la capitolul *Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare*, este oportun să menționăm aici următoarele chestiuni.

Una dintre soluțiile susținute cu ocazia consultării a fost utilizarea acordului tacit pentru măsurile tranzitorii, partenerii din sectorul privat pronunțându-se în favoarea acesteia, în timp ce unele state membre și ONG-uri s-au opus.

A existat esențialmente o poziție unanimă cu privire la faptul că sarcina obținerii informațiilor necesare (autorizația de import și notificarea privind lipsa obiecțiilor) trebuie să revină partenerilor din sectorul privat.

S-a sugerat de asemenea posibilitatea ca vânzătorii/practicanții tirului sportiv să utilizeze permisul european pentru arme de foc și o invitație oficială la un eveniment din afara UE.

Această propunere ține cont în special de necesitatea unor măsuri simplificate pentru exportul temporar, a atenuării eventualului impact negativ al măsurilor tranzitorii impuse de Protocolul ONU privind armele de foc, în special prin utilizarea acordului tacit în anumite condiții, necesitatea utilizării de autorizații multiple pentru transferuri multiple și a fixării unei durate maxime pentru procesul de autorizare. În același timp, această propunere ia în considerare practicile existente ale statelor membre.

Mijloacele utilizate pentru a face publice concluziile experților

Evaluarea impactului care însoțește prezentul document.

• **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului care însoțește această propunere a dezvoltat patru opțiuni de politică.

Opțiunea de politică 1 era neadoptarea niciunei măsuri la nivelul UE. Această opțiune a fost considerată teoretică datorită atât obligației juridice internaționale asumate de Comunitate (acum Uniune) prin semnarea protocolului, cât și lipsei unor principii uniforme într-o chestiune aflată sub incidența politicii comerciale comune, care reprezintă o competență exclusivă a Uniunii.

Celelalte trei opțiuni de politică au fost alese în funcție de accentul pus pe securitate și eficiență, eficiența însemnând în acest context măsura în care obiectivele pot fi atinse la un nivel dat de resurse sau la cel mai scăzut preț posibil. În cazul de față, eficiența se referă la reducerea la minimum a sarcinii pentru partenerii din sectorul privat și administrațiile naționale.

Opțiunea de politică 2 urmărea atingerea optimă a obiectivului de a contribui la ameliorarea securității în ceea ce privește exportul, importul și tranzitul de arme de foc pentru uz civil și la prevenirea eventualei deturnări de pe piața legală.

Opțiunea de politică 3 urmărea realizarea unei puneri în aplicare eficiente a articolului 10 din UNFP pentru partenerii din sectorul privat.

Opțiunea de politică 4 se concentra pe eficiența pentru administrațiile naționale.

Opțiunea 3 a fost opțiunea preferată și este reflectată în prezenta propunere. Aceasta îndeplinește obiectivele de punere în aplicare a articolului 10 din UNFP în modul cel mai cuprinzător și este cea mai bună soluție de urmat în continuare prin combinarea dispozițiilor obligatorii - adaptate cu tipul de produse (pentru uz civil) – cu dispozițiile opționale, care răspund așteptărilor legitime ale partenerilor.

Opțiunea 3 combină diferite aspecte ale celorlalte opțiuni de politică în funcție de principalele avantaje și dezavantaje identificate pentru fiecare dintre acestea, în scopul de a atinge un grad mai ridicat de eficiență și eficacitate în același timp. Această combinație de eficacitate/securitate și eficiență pare să ofere potențialul cel mai ridicat pentru beneficii semnificative pentru grupurile de interese implicate și este bazată, printre altele, pe rezultatele consultărilor cu părțile implicate.

Procedura simplificată luată în calcul pentru exporturile temporare pentru „*scopuri legale verificabile*”, în special măsurile de tranzit propuse, vor reduce posibilele sarcini administrative pentru scopurile legale menționate în UNFP.

În ceea ce privește chestiunea specifică a acordului tacit propus, această procedură a fost structurată cu scopul de a stabili un echilibru între interesul de a accelera procesul (al întreprinderilor) și interesul de a asigura un termen realizabil care să permită statului de tranzit să reacționeze (securitate).

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Rezumatul acțiunii propuse

Articolul 10 din UNFP privind „*cerințele generale în ceea ce privește sistemele de acordare a licențelor și a autorizațiilor pentru export, import și tranzit*” impune „*fiecărui partener statal să instituie sau să mențină un sistem eficient de eliberare a licențelor și autorizațiilor de export, import, precum și măsuri de tranzit internațional pentru transferul de arme de foc, piese, elemente și muniție pentru acestea*”, ameliorând astfel controlul transferurilor pentru o mai bună aplicare a legilor.

Articolul 10 din UNFP este bazat pe principiul conform căruia armele de foc și produsele aferente nu ar trebui să fie transferate între state fără înștiințarea și consimțământul tuturor statelor implicate. Armele de foc nu ar trebui să fie exportate în țări sau prin țări care nu au autorizat transferul. Conținutul documentelor utilizate pentru exportul și importul legal ar trebui să fie suficiente pentru a asigura urmărirea. Pe lângă dispozițiile obligatorii susmenționate, articolul 10 din UNFP permite de asemenea părților să adopte proceduri simplificate pentru exportul, importul și tranzitul temporar ale unui număr redus de arme de foc în „*scopuri legale verificabile*”, cum ar fi cel recreativ, reparațiile sau expunerea. Acestea din urmă sunt numite dispoziții opționale.

Capitolul I din prezenta propunere face referire la „Obiect, definiție și domeniul de aplicare”. Definițiile (articolul 2) iau în calcul, atunci când este oportun, dispozițiile paralele ale Protocolului ONU privind armele de foc, însă sunt concepute în așa fel încât să facă referire directă la alte legi UE în vigoare, în spiritul clarității: de exemplu, definițiile armelor de foc, a pieselor și elementelor esențiale și a muniției pentru acestea le reflectă pe cele din Directiva 91/477 sau se face referire directă la Codul Vamal Comunitar. Articolul 3 prevede excepțiile specifice cărora nu li se aplică regulamentul.

Capitolul II cuprinde „autorizația, procedurile și controalele pentru export”. Articolele relevante transpun conceptele stabilite ca obligatorii la articolul 10 din UNFP. Articolul 4 prevede obligația generală de a solicita o autorizație pentru export, face referire la lista produselor care cad sub incidența propunerii (în anexa la propunere) și prevede actualizări. Articolele 5 și 6 privind condițiile de eliberare a autorizației de export cuprind de asemenea

unele dintre măsurile de atenuare sugerate de părțile implicate în timpul consultărilor, de exemplu: perioada maximă de procesare, posibilitatea utilizării documentelor electronice și acordul tacit pentru tranzit. Articolele 11 și respectiv 12 se referă la dispozițiile echivalente din articolul 10 alineatele (4) și (5) din UNFP privind verificarea procedurii de autorizare. Articolul 7 face referire la procedurile simplificate pentru exporturile temporare în scopuri legale verificabile și pune în aplicare dispozițiile opționale de la articolul 10 alineatul (6) din UNFP. Acest capitol cuprinde de asemenea dispoziții privind criteriile generale care trebuie luate în calcul de statele membre atunci când analizează o cerere de autorizație de export (articolele 8 și 9) și competențele autorităților naționale competente (articolul 13), care sunt similare celor prevăzute în alte documente legislative privind politica comercială, în special în regulamentul privind dubla utilizare¹⁰. Articolul 10 se concentrează asupra necesității de ținere a evidențelor. Articolul 14 reproduce o formulă standard privind penalitățile.

Capitolul III privind „procedurile vamale” (articolele 15 și 16) și capitolul IV privind „cooperarea în materie administrativă” (articolul 17) cuprind dispoziții standard utilizate în mod curent în instrumentele de politică comercială.

Capitolul V cuprinde „dispoziții generale și finale”. Pe lângă constituirea unui grup de coordonare (articolul 18), acest capitol cuprinde în special o clauză de revizuire [articolul 19 alineatul (3)], precum și dispoziții privind intrarea în vigoare a regulamentului (articolul 20).

- **Temeiul juridic**

Articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Principiul subsidiarității**

Propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Proporționalitatea este garantată prin limitarea conținutului opțiunii propuse la dispozițiile articolului 10 din UNFP, care a primit în prealabil aprobarea UE în timpul negocierilor cu privire la protocol. Per total, propunerea nu depășește cadrul necesar atingerii obiectivelor. Pe lângă dispozițiile standard care țin de politica comercială, pentru a ține cont de preocupările și comentariile partenerilor din sectorul privat, propunerea pune în aplicare dispozițiile opționale ale articolului 10 din UNFP, plus alte dispoziții care au ca scop reducerea sarcinii reprezentate de normele administrative, în special de cele legate de măsurile de tranzit.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentul propus: Regulament.

Alte mijloace nu ar fi adecvate. Regulamentul este instrumentul legislativ prevăzut de articolul 207 alineatul (2) pentru chestiuni de politică comercială.

¹⁰ JO L 134, 29.5 2009, p. 1.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio incidență asupra bugetului Uniunii.

5. ELEMENTE FACULTATIVE

- **Clauza de reexaminare/revizuire/caducitate**

Propunerea include o clauză de reexaminare.

Propunere de

**REGULAMENT (UE) NR. .../... AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

din [...]

**de punere în aplicare a articolului 10 din Protocolul ONU privind armele de foc și de
stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru armele
de foc, piesele, elementele și muniția pentru acestea**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia 2001/748/CE a Consiliului din 16 octombrie 2001¹¹ privind semnarea, în numele Comunității Europene¹², a Protocolului Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilicit cu arme de foc, piese, elemente și muniții pentru acestea, anexat Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale, Comisia a semnat acest protocol (denumit în continuare „Protocolul ONU privind armele de foc” sau „UNFP”) în numele Comunității la 16 ianuarie 2002.
- (2) Protocolul ONU privind armele de foc - al cărui scop este promovarea, facilitarea și consolidarea cooperării între statele partenere în vederea prevenirii, combaterii și eradicării fabricării și traficului ilicit de arme de foc, pieselor, elementelor și a muniției pentru acestea - a intrat în vigoare la data de 3 iulie 2005.
- (3) Pentru a facilita urmărirea armelor de foc și a combate eficient traficul ilegal de arme de foc, piese și muniție pentru acestea, este necesar să se îmbunătățească schimbul de informații între statele membre.

¹¹ JO L 280, 24.10.2001, p.5.

¹² Uniunea Europeană a înlocuit Comunitatea Europeană și i-a succedat acesteia la 1 decembrie 2009, data intrării în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din acesta (JO C115 din 9 mai 2008, p. 13).

- (4) Datele cu caracter personal trebuie prelucrate în conformitate cu normele prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor de date¹³ și în Regulamentul (CE) nr 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor de date¹⁴.
- (5) În comunicarea sa privind măsurile pentru a asigura o securitate sporită în domeniul explozivilor, detonatoarelor, echipamentelor pentru fabricarea de bombe și armelor de foc¹⁵, Comisia și-a anunțat intenția de a pune în aplicare articolul 10 din Protocolul ONU privind armele de foc, ca parte a măsurilor care trebuie luate pentru ca Uniunea Europeană să fie în măsură să încheie acest protocol.
- (6) Protocolul ONU privind armele de foc impune tuturor părților în special să instituie sau să îmbunătățească procedurile administrative sau sistemele pentru a exercita un control eficient asupra fabricării, marcării, importului și exportului de arme de foc.
- (7) Conformitatea cu Protocolul ONU privind armele de foc prevede de asemenea că traficul ilicit cu arme de foc, piese, elemente sau muniție pentru acestea trebuie să fie declarate drept infracțiuni și că trebuie să se ia măsuri pentru a permite confiscarea lor.
- (8) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice armelor de foc în mod specific, pieselor, elementelor esențiale sau muniției pentru acestea care sunt destinate uzului militar. Necesitatea de a respecta cerințele de la articolul 10 din Protocolul ONU privind armele de foc ar trebui să fie adaptate pentru a prevedea proceduri simplificate privind armele de foc pentru uz civil. Prin urmare, ar trebui să se asigure facilități cu privire la autorizarea transferurilor multiple, măsurile de tranzit și exporturile temporare în scopuri legale.
- (9) Prezentul regulament nu afectează punerea în aplicare a articolului 346 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care se referă la interesele esențiale de securitate ale statelor membre, și nu are niciun impact asupra Directivei 2009/43/EC a Parlamentului European și a Consiliului de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității¹⁶. În plus, Protocolul ONU privind armele de foc și, prin urmare, prezentul regulament nu se aplică tranzacțiilor între state sau transferurilor din interiorul unui stat în cazurile în care aplicarea protocolului ar aduce atingere dreptului unui partener statal să ia măsuri în interesul securității naționale, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite.
- (10) Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme¹⁷ abordează transferurile de arme de foc pentru uz civil pe

¹³ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

¹⁴ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

¹⁵ COM(2005) 329 final. Comunicarea a anunțat de asemenea modificarea tehnică a Directivei 91/477 în scopul integrării dispozițiilor adecvate impuse de Protocolul ONU în ceea ce privește transferurile intracomunitare de arme care intră sub incidența directivei, modificată în cele din urmă de Directiva 2008/51/CE publicată în JO L179, 8.7.2008, p 5.

¹⁶ JO L 146, 10.6.2009, p.

¹⁷ JO L 256, 13.9.1991, p. 51.

teritoriul Uniunii în timp ce prezentul regulament se concentrează asupra măsurilor cu privire la mișcările de pe teritoriul Uniunii Europene în sau prin țări terțe.

- (11) Armele de foc, piesele, elementele esențiale și muniția pentru acestea care sunt importate din țări terțe intră sub incidența legislației Uniunii Europene și, în special, a cerințelor Directivei 91/477/CEE a Consiliului.
- (12) Ar trebui asigurată coerența în ceea ce privește ținerea evidenței dispozițiilor în vigoare în conformitate cu legislația Uniunii.
- (13) Pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului regulament, fiecare stat membru ar trebui să ia măsuri prin care să confere competențele corespunzătoare autorităților abilitate.
- (14) Din motive de eficacitate, Comisia ar trebui să fie împuternicită să mențină lista armelor de foc, a pieselor, elementelor esențiale și a muniției pentru acestea pentru care este necesară o autorizație în conformitate cu prezentul regulament și să o modifice în funcție de orice modificare ulterioară a anexei I la Regulamentul (CEE) nr 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun¹⁸.
- (15) Uniunea a adoptat un corpus de reglementări vamale, inclus în Regulamentul (CEE) nr 2913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar¹⁹, și în dispozițiile de punere în aplicare a acestuia prevăzute în Regulamentul Comisiei (CEE) nr 2454/93²⁰. Ar trebui, de asemenea, să se acorde atenție Regulamentului (CE) nr 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat)²¹, ale cărui prevederi se aplică în etape diferite, în conformitate cu articolul 188 al acestuia. Nimic din prezentul regulament nu limitează competențele conferite prin Codul Vamal Comunitar și dispozițiile de punere în aplicare care decurg din acesta.
- (16) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și ar trebui să asigure punerea lor în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (17) Prezentul regulament nu aduce atingere regimului Uniunii pentru controlul exporturilor, transferului, intermedierei și tranzitului de produse cu dublă utilizare instituit prin Regulamentul (CE) nr 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009²².
- (18) Comisia și statele membre ar trebui să se informeze reciproc cu privire la măsurile luate în temeiul prezentului regulament și alte informații relevante de care dispun în legătură cu prezentul regulament.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹⁸ JO L 256, 7.9.1987, p 1.

¹⁹ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

²⁰ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

²¹ JO L 145, 4.6.2008, p 1.

²² JO L 134, 29.5.2009, p 1.

CAPITOLUL 1

OBIECT, DEFINIȚII ȘI DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește normele care reglementează acordarea autorizațiilor de export și de import și măsurile de tranzit pentru arme de foc, piese, elemente esențiale și muniție pentru acestea, în scopul punerii în aplicare a articolului 10 din Protocolul Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilicit de arme de foc, de piese și componente ale acestora și muniție, anexat Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (denumit în continuare "Protocolul ONU privind armele de foc").

Articolul 2

În sensul prezentului regulament:

1. "Armă de foc" înseamnă orice armă portabilă cu țeavă care expulzează, este proiectat să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.

Un obiect este considerat ca fiind capabil să se transforme pentru a expulza o alică, glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă:

- are aspectul unei arme de foc, și

- ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este făcută, poate fi transformat în acest fel;

2. "Piese și elemente esențiale" înseamnă orice element sau piesă de schimb special concepute pentru o armă de foc și indispensabile pentru funcționarea acesteia, inclusiv țeava, un cadru sau un recuperator, manșonul mobil sau cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul, și orice dispozitiv conceput sau adaptat pentru a reduce zgomotul provocat de tragerea unui foc de armă.

"Componentă esențială" înseamnă mecanismul de închidere, camera cartușului și țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze;

3. „Muniție” înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru respectiv;
4. „Arme de foc dezactivate” înseamnă obiectele care corespund definiției unei arme de foc care au fost considerate definitiv improprii folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale

și imposibil de demontat, înlocuit sau modificat, astfel încât să nu permită în niciun fel reactivarea armei de foc;

5. „Export” înseamnă:

(i) o procedură de export în sensul articolului 161 din Regulamentul (CEE) nr 2913/92;

(ii) un reexport în sensul articolului 182 din Regulamentul (CEE) nr 2913/92, cu excepția elementelor în tranzit;

6. „Exportator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică în numele căreia se face o declarație de export, adică persoana care, în momentul în care declarația este acceptată, este titularul contractului încheiat cu destinatarul din țara terță și are competența de a decide trimiterea produsului în afara teritoriului vamal al Uniunii. În cazul în care niciun contract de export nu a fost încheiat sau în cazul în care titularul contractului nu acționează în nume propriu, prin exportator se înțelege persoana care are competența de a decide cu privire la trimiterea produsului în afara teritoriului vamal al Uniunii;

În cazul în care dreptul de a dispune de arme de foc, piese și elemente esențiale sau muniție pentru acestea aparține unei persoane stabilite în afara Uniunii, în conformitate cu contractul pe care se bazează exportul, exportatorul este considerat a fi partea contractantă stabilită în Uniune;

7. „Teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă teritoriul în sensul articolului 3 din Regulamentul (CEE) nr 2913/92;

8. „Declarație de export” înseamnă actul prin care o persoană își declară, în forma și modalitatea prevăzută, intenția de a supune arme de foc, piese, elemente esențiale și muniție pentru acestea unei proceduri de export;

9. „Export temporar” înseamnă circulația armelor de foc care părăsesc teritoriul vamal al Uniunii și care sunt destinate reimportului.

10. „Tranzit” înseamnă operațiunea de transport de mărfuri care părăsesc teritoriul vamal al Uniunii și care tranzitează teritoriul uneia sau mai multor țări terțe, cu destinația finală într-o altă țară terță;

11. „Transbordare” înseamnă operațiunea de tranzit care implică operațiunea fizică de descărcare a mărfurilor din mijloacele de transport importatoare, urmată de reîncărcare, în general, pe un alt mijloc de transport;

12. „Autorizație de export” înseamnă o autorizație acordată unui exportator specific pentru un utilizator final sau destinatar dintr-o țară terță și care acoperă una sau mai multe arme de foc, piesele, elementele și muniția pentru acestea;

13. „Autorizație de export multiplu” înseamnă o autorizație acordată unui exportator specific pentru transferuri multiple către același utilizator final sau destinatar dintr-o țară terță și care acoperă una sau mai multe arme de foc, piese, elemente și muniție pentru acestea;

14. „Trafic ilicit” înseamnă importul, exportul, vânzarea, livrarea, circulația sau transferul armelor de foc, pieselor, elementelor esențiale sau muniției pentru acestea din sau prin teritoriul unui stat membru către cel al unei țări terțe, în cazul în care:
- (i) statul membru în cauză nu le autorizează în conformitate cu termenii prezentului regulament, sau
 - (ii) armele de foc nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 91/477/CEE, sau
 - (iii) armele de foc importate nu sunt marcate la momentul importului cel puțin cu un marcaj simplu care să permită identificarea primei țări de import în Uniunea Europeană, sau, în cazul în care arma de foc nu suportă un astfel de marcaj, un marcaj unic de identificare a armelor de foc importate;
15. „Urmărire” înseamnă urmărirea sistematică a armelor de foc și, dacă este posibil, a pieselor și elementelor esențiale și a muniției pentru acestea de la producător până la cumpărător, în scopul de a ajuta autoritățile competente din statele membre la detectarea, investigarea și analizarea fabricării și a traficului ilicit.

Articolul 3

1. Prezentul regulament nu se aplică:
- (a) tranzacțiilor dintre state sau transferurilor în interiorul unui stat;
 - (b) armelor de foc, pieselor, elementelor esențiale și muniției pentru acestea în cazul în care sunt destinate uzului militar și, în orice caz, armelor de foc de tip complet automat;
 - (c) armelor de foc, pieselor, elementelor esențiale și muniției pentru acestea atunci când acestea sunt destinate forțelor armate, poliției și autorităților publice din statele membre;
 - (d) colecționarilor și organismelor care se ocupă de aspectele culturale și istorice ale armelor de foc, pieselor și elementelor esențiale și muniției pentru acestea și recunoscute ca atare de către statul membru pe teritoriul căruia sunt stabiliți, cu condiția să se asigure măsuri de urmărire;
 - (e) armelor de foc dezactivate;
 - (f) armelor de foc vechi și copiilor acestora, astfel cum sunt definite în conformitate cu legislația națională, cu condiția ca armele de foc vechi să nu includă armele de foc fabricate după 1899;
 - (g) transporturilor pe mare și prin porturi din țări terțe, cu condiția să nu existe nicio transbordare sau schimbare a mijlocului de transport.
2. Prezentul regulament nu aduce atingere pachetului de reglementări vamale cuprinse în Regulamentul (CEE) nr 2913/92 al Consiliului (Codul Vamal Comunitar) și în Regulamentul (CEE) nr 2454/93 al Comisiei (de punere în aplicare a dispozițiilor din

Codul Vamal Comunitar), în Regulamentul (CE) nr 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a „Codul Vamal Modernizat” și regimului de control al exporturilor, transferului, intermedierei și tranzitului de produse cu dublă utilizare instituit prin Regulamentul (CE) nr 428/2009 al Consiliului (Regulamentul dublei utilizări).

CAPITOLUL II

AUTORIZAȚIA, PROCEDURILE ȘI CONTROALELE PENTRU EXPORT

Articolul 4

O autorizație de export sau o autorizație de export multiplă este necesară pentru exportul de arme de foc, piese, elemente esențiale și muniție pentru acestea incluse în anexa I. O astfel de autorizație se acordă de către autoritățile competente din statul membru în care exportatorul este stabilit sau rezident.

Comisia va modifica anexa I pe baza modificărilor la anexa I la Regulamentul (CEE) nr 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

Articolul 5

1. Înainte de a elibera o autorizație de export sau o autorizație de export multiplă de arme de foc, piese, elemente și muniție pentru acestea, statul membru în cauză verifică dacă:
 - (a) țara terță importatoare a emis autorizația de import relevantă și,
 - (b) eventualele țări terțe de tranzit au notificat în scris - și cel târziu înainte de expediere - că nu au nicio obiecție față de tranzit.
2. În cazul în care nu se primește nicio obiecție la tranzit în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la data cererii scrise de notificare privind lipsa obiecțiilor prezentate de către exportator, se consideră că țara terță de tranzit consultată nu are nicio obiecție și că și-a dat acordul tacit pentru tranzit.
3. Exportatorul trebuie să furnizeze autorității competente din statul membru responsabil pentru eliberarea autorizației de export sau de export multiplă documentele necesare care dovedesc faptul că țara terță importatoare a autorizat importul și că țara terță de tranzit nu a avut obiecții cu privire la tranzit sau și-a dat acordul tacit cu privire la acesta.
4. Statele membre trebuie să prelucreze cererile de autorizații de export sau de autorizații de export multiplă într-o perioadă de timp care urmează să fie stabilită de legislația sau practica națională, care, în orice situație, nu trebuie să depășească nouăzeci de zile lucrătoare.
5. Perioada de valabilitate a unui export sau a unui export multiplă se decide de către statele membre, dar nu trebuie să fie mai scurtă de douăsprezece luni.

6. Statele membre pot hotărî să facă uz de documente electronice în scopul procesării cererilor de autorizare.

Articolul 6

1. În scopul urmăririi, autorizația de export sau autorizația de export multiplu, precum și autorizația de import și documentele de însoțire trebuie să conțină împreună informațiile următoare:
 - (a) datele emiterii și a expirării autorizațiilor;
 - (b) locul de eliberare a autorizațiilor;
 - (c) țara exportatoare;
 - (d) țara importatoare;
 - (e) ori de câte ori este cazul, țări terțe de tranzit;
 - (f) destinatarul;
 - (g) destinatarul final, dacă este cunoscut în momentul transferului;
 - (h) o descriere și cantitatea de arme de foc, piese, elemente și muniție pentru acestea, inclusiv marcajul aplicat pe armele de foc.
2. Informațiile menționate la alineatul 1, dacă sunt cuprinse în autorizație de import, trebuie să fie furnizate de către exportator în prealabil țărilor terțe de tranzit, cel târziu înainte de expediere.

Articolul 7

1. Procedurile simplificate prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) se aplică exportului temporar de arme de foc în scopuri legale verificabile, care includ vânătoria, tirul sportiv, evaluarea, expunerea și reparațiile.
2. Măsurile de tranzit astfel cum sunt stabilite prin prezentul regulament nu se aplică exporturilor temporare.
3. Atunci când părăsesc teritoriul vamal al Uniunii printr-un punct de trecere a frontierei externe a statului membru de reședință a acestora, pentru exportul temporar al uneia sau a mai multor arme de foc în timpul unei călătorii într-o țară terță, vânătorii și practicanții de tir sportiv pot prezenta pașaportul european pentru arme de foc în conformitate cu articolele 1 și 12 din Directiva 91/477/CEE, o licență națională pentru arme de foc, un permis de vânătoria național sau alt document național valabil eliberat de către autoritatea competentă a statului membru de reședință al acestora.
4. Atunci când părăsesc teritoriul vamal al Uniunii printr-un punct de trecere a frontierei externe a unui stat membru altul decât statul lor de reședință, pentru exportul temporar al uneia sau a mai multor arme de foc în timpul unei călătorii într-

o țară terță, vânătorii și practicanții tirului sportiv pot prezenta un permis european valabil pentru armele de foc emis în conformitate cu articolele 1 și 12 din Directiva 91/477/CEE de către autoritatea competentă din statul membru de reședință al acestora.

Autoritatea competentă din statul membru în care se află punctul de trecere a frontierei externe a Uniunii notifică autoritatea competentă din statul membru de reședință al vânătorului sau al practicantului de tir sportiv care a eliberat permisul european cu privire la data de export temporar, cantitatea de arme de foc exportate temporar și data estimată a întoarcerii, astfel cum a fost declarată de vânător sau de practicantul de tir sportiv la data exportului temporar.

5. Vânătorii și practicanții tirului sportiv care intenționează să utilizeze procedura simplificată menționată la alineatele 3 și 4 din prezentul articol trebuie să justifice motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații sau a oricărei alte dovezi în ceea ce privește activitățile lor de vânătoare sau tir sportiv în țara terță de destinație.

Articolul 8

1. Pentru a decide dacă să acorde sau nu o autorizație de export sau o autorizație de export multiplă în temeiul prezentului regulament, statele membre trebuie să ia în considerare toate aspectele relevante, inclusiv, dacă este cazul:
 - (a) obligațiile și angajamentele pe care fiecare stat și le-a asumat în calitate de membru al regimului internațional relevant de control al exporturilor sau prin ratificarea tratatelor internaționale relevante;
 - (b) obligațiile lor în conformitate cu sancțiunile impuse prin decizii adoptate de Consiliu sau printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în special în ceea ce privește embargourile asupra armelor;
 - (c) considerente de politică națională externă și de securitate, inclusiv cele reglementate prin Poziția Comună 2008/944/PESC a Consiliului²³;
 - (d) considerente privind utilizarea finală prevăzută, destinatarul și riscul de deturnare.
2. În plus față de criteriile stabilite la alineatul (1), atunci când evaluează o cerere de autorizație de export multiplu, statele membre trebuie să ia în considerare aplicarea de către exportator de mijloace proporționale și adecvate și de proceduri care să asigure conformitatea cu dispozițiile și obiectivele prezentului regulament și cu termenii și condițiile de autorizare.

²³ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

Articolul 9

1. Statele membre:
 - (a) refuză să acorde o autorizație de export sau de export multiplu în cazul în care persoana fizică sau juridică care solicită o astfel de autorizație are cazier judiciar pentru trafic ilicit de arme de foc, piese și elemente esențiale sau muniție pentru acestea sau alte infracțiuni grave;
 - (b) anulează, suspendă, modifică sau revocă o autorizație de export sau de export multiplu în cazul în care condițiile pentru acordarea acestuia nu mai sunt îndeplinite.
2. În cazul în care statele membre refuză, anulează, suspendă sau revocă o autorizație de export sau de export multiplu, acestea informează autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la aceasta și partajează informațiile relevante cu acestea. În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru au suspendat o autorizație de export, evaluarea finală se comunică statelor membre la sfârșitul perioadei de suspendare.
3. Înainte ca autoritățile competente ale unui stat membru să acorde o autorizație de export sau de export multiplu în temeiul prezentului regulament, se analizează toate refuzurile formulate în temeiul prezentului regulament cu privire la care au primit notificări pentru a stabili dacă o autorizație a fost refuzată de către autoritățile competente ale unui alt stat membru sau state membre pentru o operațiune identică în esență (adică un element cu parametri sau caracteristici tehnice identice în esență pentru același importator sau destinatar). Acestea se consultă întâi cu autoritățile competente din statul sau statele membre care au formulat un astfel de refuz în conformitate cu alineatele (1) și (2). Dacă în urma unei astfel de consultări, autoritățile competente ale celorlalte state membre decid să acorde o autorizație, acestea notifică autoritățile competente ale celorlalte state membre, furnizând toate informațiile relevante pentru a justifica decizia.
4. Toate informațiile partajate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol trebuie să fie în conformitate cu dispozițiile articolului 17 alineatul (2) privind confidențialitatea acestor informații.

Articolul 10

În conformitate cu legislația națională sau cu practica curentă, statele membre trebuie să păstreze, timp de cel puțin de douăzeci de ani, toate informațiile referitoare la armele de foc și, dacă este necesar și posibil, la părțile, elementele esențiale și muniția pentru acestea care sunt necesare pentru urmărirea și identificarea acestor arme de foc, piese, elemente esențiale și muniție pentru acestea, precum și pentru prevenirea și descoperirea traficului ilegal de astfel de produse. Aceste informații trebuie să includă locul, data eliberării și a expirării autorizației de export, țara exportatoare, țara importatoare, după caz: țara terță de tranzit, destinatarul, destinatarul final dacă este cunoscut în momentul exportului și descrierea și cantitatea articolelor, inclusiv marcajul aplicat acestora.

Prezentul articol nu se aplică exporturilor temporare efectuate de către vânători și practicanți ai tirului sportiv menționate la articolul 7.

Articolul 11

1. Statele membre pot solicita țării terțe importatoare să confirme primirea transportului expedit de arme de foc, piese și elemente esențiale sau muniție pentru acestea.
2. La cerere, statele membre informează țara terță exportatoare de primirea pe teritoriul vamal al Uniunii a transportului expedit de arme de foc, piese și elemente esențiale sau muniție pentru acestea. Această confirmare va fi asigurată, în principiu, prin prezentarea documentelor vamale de import relevante.

Primul paragraf se aplică numai în cazul în care țara terță exportatoare solicitantă era deja un stat-parte la Protocolul ONU privind armele de foc în momentul exportului în Uniune.

3. Statele membre trebuie să respecte alineatele (1) și (2) în conformitate cu legislația lor națională sau practica curentă. În special, în ceea ce privește exporturile către țări terțe, autoritatea competentă din statul membru poate decide, fie să se adreseze exportatorului, fie să contacteze direct țara terță importatoare.

Articolul 12

În măsura în care este posibil, statele membre iau măsurile care ar putea fi necesare pentru a se asigura că procedurile de autorizare sunt sigure și că autenticitatea documentelor de autorizare poate fi verificată sau validată.

Verificarea și validarea poate fi asigurată de asemenea, după caz, prin canale diplomatice.

Articolul 13

Pentru a se asigura că prezentul regulament este aplicat corect, fiecare stat membru trebuie să ia măsurile necesare și proporționale pentru a permite autorităților sale competente:

- (a) să adune informații despre orice comandă sau tranzacție care implică arme de foc, piese, elemente esențiale și muniție pentru acestea;
- (b) să stabilească dacă măsurile de control al exporturilor au fost corect aplicate, ceea ce poate presupune în special dreptul de a pătrunde în sediul persoanelor interesate în operațiuni de export.

Articolul 14

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL III

REGIMUL VAMAL

Articolul 15

1. Atunci când îndeplinesc formalitățile pentru exportul de arme de foc, piese și elemente esențiale sau muniție pentru acestea la biroul vamal responsabil pentru prelucrarea declarației de export, exportatorul face dovada că toate autorizațiile de export necesare au fost obținute.
2. Exportatorului poate să i se ceară să furnizeze o traducere a documentelor furnizate ca dovadă, într-o limbă oficială a statului membru în care declarația de export este prezentată.
3. Fără a aduce atingere competențelor care îi sunt conferite în temeiul și în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr 2913/92, un stat membru poate, pentru o perioadă care nu depășește zece zile lucrătoare, să suspende procedura de export de pe teritoriul său sau, dacă este necesar, să împiedice în alt mod ca armele de foc, piesele și elementele esențiale sau muniția pentru acestea care fac obiectul unei autorizații de export valabile să părăsească Uniunea prin teritoriul său, în cazul în care are motive să suspecteze că:
 - (a) la acordarea autorizației nu au fost luate în considerare informații importante sau
 - (b) circumstanțele s-au schimbat considerabil de la acordarea autorizației.
4. În termenul menționat la alineatul 3, statul membru fie eliberează armele de foc, piesele și elementele esențiale sau muniția pentru acestea, fie ia măsuri în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament.

Articolul 16

1. Statele membre pot prevedea ca formalitățile vamale pentru exportul de arme de foc, piese și elementele esențiale sau muniție pentru acestea să fie îndeplinite numai la birourile vamale împuternicite în acest scop.
2. Statele membre care se prevalează de opțiunea prevăzută la alineatul (1) informează Comisia în legătură cu birourile vamale abilitate sau modificările ulterioare. Comisia publică și actualizează anual aceste informații în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL IV

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 17

1. Statele membre, în cooperare cu Comisia, iau toate măsurile corespunzătoare pentru a stabili o cooperare și un schimb de informații directe între autoritățile competente în vederea creșterii eficienței măsurilor stabilite de prezentul regulament. Aceste informații pot cuprinde:
 - (a) detalii privind exportatorii a căror cerere de autorizație este respinsă sau exportatorii care fac obiectul unor decizii luate de statele membre în conformitate cu articolul 9;
 - (b) datele referitoare la destinatari sau alți actori implicați în activități suspecte, și, după caz, la itinerariile parcurse.
2. Regulamentul (CE) nr 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997²⁴, în special dispozițiile din acest regulament privind confidențialitatea informațiilor, se aplică *mutatis mutandis* fără a aduce atingere articolului 18 din prezentul regulament.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 18

1. Se instituie un grup de coordonare a exporturilor de arme de foc, prezidat de un reprezentant al Comisiei. Fiecare stat membru numește un reprezentant în cadrul acestui grup.

Grupul de coordonare a exporturilor de arme de foc examinează orice chestiune privind punerea în aplicare a prezentului regulament, care poate fi ridicată fie de către președinte sau de către un reprezentant al unui stat membru. Acesta se supune regulilor de confidențialitate din Regulamentul (CE) nr 515/97 al Consiliului.
2. Președintele grupului de coordonare a exporturilor de arme de foc sau grupul de coordonare consultă toate părțile interesate de prezentul regulament, ori de câte ori se consideră necesar.

²⁴ JO L 82, 22.3.1997, p. 1.

Articolul 19

1. Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv măsurile menționate la articolul 14.
2. Înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, fiecare stat membru informează celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile naționale competente pentru punerea în aplicare a articolelor 5, 7, 9 și 15. În baza informațiilor furnizate de către statele membre, Comisia publică și actualizează anual o listă a acestor autorități în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
3. La fiecare cinci ani, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea acestuia, care poate include propuneri de modificare. Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului.

Articolul 20

Prezentul regulament intră în vigoare în a o sută douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10 alineatul (2) din prezentul regulament se aplică de la data la care Uniunea Europeană devine parte la Protocolul ONU privind armele de foc, în urma încheierii acestuia, în conformitate cu articolul 218 din tratat.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ²⁵

Lista armelor de foc, a pieselor, elementelor esențiale și munițiilor pentru acestea conform articolului 2 alineatul (1) și articolului 4 alineatul (1):

Codul și descrierea din Nomenclatura Combinată

Codul NC	Descriere
A: Arme de foc	
9302 00 00	Revolvere și pistoale, altele decât cele de la pozițiile 9303 sau 9304
9303	Alte arme de foc, inclusiv carabine și puști de tir sportiv.
9303 20	Alte arme și carabine de vânătoare sau de tir sportiv, care au cel puțin o țeavă lisă:
9303 20 10	- Cu o singură țeavă lisă
9303 20 95	- Altele
9303 30 00	Alte puști și carabine de vânătoare sau de tir sportiv
9303 90 00	Altele.
9304 00 00	Alte arme (de exemplu puști, carabine și pistoale cu resort, cu aer comprimat sau cu gaz)
B: Piese și elemente esențiale	
9305	Piese și accesorii ale articolelor de la pozițiile 9302-9304:
9305 10 00	- de revolvere sau pistoale
	- de puști sau carabine de la poziția 9303:
9305 21 00	- - Țevi lise
9305 29 00	- - Altele
9305 99 00	- Altele
C: Muniție	
9306	Cartușe și alte muniții și proiectile și părți ale acestora, inclusiv alice

²⁵ Bazată pe Nomenclatura Combinată a mărfurilor, astfel cum este stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

	– Cartușe pentru puști sau carabine cu țeavă lisă și piese ale acestora:
9306 21 00	-- Cartușe
9306 29	-- Altele:
9306 29 40	--- Tuburi de cartușe
9306 29 70	--- Altele
9306 30	– Alte cartușe și părți ale acestora:
9306 30 10	-- Pentru revolverele și pistoalele de la poziția 9302
	--- Altele:
9306 30 91	--- Cartușe cu percuție centrală
9306 30 93	--- Cartușe cu percuție inelară
9306 30 97	--- Altele
9306 90	- Altele:
9306 90 90	-- Altele